

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Ek/1850/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123359308
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Turzová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6123359308.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávnenej: A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. XXXXX/XX, XXX XX D. – E. D., práv. zast.: Mgr. Eva Bognárová, advokátka so sídlom Krížna 17, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, proti povinnému: F. E. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. XXXXX/XX, XXX XX D. - E. D., práv. zast.: JUDr. Martin Staroň, advokát so sídlom Hlavná 89, 080 01 Prešov, o vymoženie nepeňažnej povinnosti určenej neodkladným opatrením, vedenej u súdneho exekútora: Mgr. Andrej Semela, exekútorský úrad so sídlom Lichnerova 23, 903 01 Senec, IČO: 31 810 098, pod sp. zn. 233EX 321/23, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5Ek/1850/2023 zo dňa 29. 02. 2024, takto

rozhodol:

Súd uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5Ek/1850/2023 zo dňa 29. 02. 2024 v celom rozsahu m e n í tak, že:

- I. Súd exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku z a s t a v u j e.
- II. Oprávnená je p o v i n n á nahradiť povinnému trovy exekúcie spolu v sume 1.246,27 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia k rukám právneho zástupcu povinného.
- III. Oprávnená je p o v i n n á nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 36,-Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia k rukám súdneho exekútora.

odôvodnenie:

1. Oprávnená sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 13. 07. 2023 domáhala od povinného vymoženia povinnosti určenej neodkladným opatrením nariadeným uznesením Mestského súdu Bratislava IV sp. zn. B2-14C/60/2020 - 635 zo dňa 15. 06. 2023, ktoré nadobudlo vykonateľnosť dňa 21. 06. 2023 (ďalej v texte ako „exekučný titul“).
2. Poverením zo dňa 07. 09. 2023 súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora Mgr. Andreja Semelu, ktorý vedie exekúciu pod sp. zn. 233EX 321/23.
3. Súdny exekútor dňa 01. 12. 2023 predložil súdu návrh povinného na zastavenie zo dňa 10. 11. 2023, o ktorom vyššia súdna úradníčka rozhodla uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5Ek/1850/2023 zo dňa 29. 02. 2024 tak, že návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietla podľa § 61l ods. 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“). V uznesení konštatovala, že povinný neosvedčil dôvody na zastavenie exekúcie súdom v rozsahu podľa § 61k ods. 1 písm. a) až e) Exekučného poriadku, t.j. neboli zistené okolnosti spôsobujúce zánik vymáhaného nároku, nie sú dôvody podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné - nejde o cudzí exekučný titul, nie sú iné skutočnosti, ktoré

bránia vymáhateľnosti exekučného titulu (ktoré by nastali po vydaní exekučného titulu). Z uvedených dôvodov preto návrh na zastavenie exekúcie zamietla.

4. Proti vyššie uvedenému uzneseniu vyššej súdnej úradníčky doručil povinný tunajšiemu súdu v zákonom stanovenej lehote sťažnosť a žiadal exekúciu zastaviť. Poukázal na to, že dňa 07. 03. 2024 bolo právnomu zástupcovi doručené uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Co/25/2024 – 842 zo dňa 21. 02. 2024, ktorým odvolací súd späťvzatie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pripustil a exekučný titul zrušil a konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zastavil. Aj keď je povinný presvedčený, že napadnuté uznesenie je vecne nesprávne a vychádza z nesprávneho posúdenia veci, nebude v podanej sťažnosti napádať nesprávne právne posúdenie veci, ale volí jednoduchšiu cestu zastavenia exekúcie, a to skutočnosť, že exekučný titul, na podklade ktorého bolo vedené exekučné konanie, bol zrušený, a preto má byť exekúcia zastavená. Ohľadom trov exekučného konania poukázal na to, že to bola samotná oprávnená, ktorá zobrala svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia späť v odvolacom konaní, a teda oprávnená zavinila zastavenie exekučného konania. Povinný tak žiada, aby oprávnená bola zaviazaná nahradiť povinnému trovy exekučného konania a súdnemu exekútorovi trovy exekúcie.

5. Oprávnená sa k podanej sťažnosti nevyjadřila.

6. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku, sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

7. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii a intervencii sa nepoužijú.

8. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

9. Podľa § 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

10. Podľa § 250 ods. 2 CSP, ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení, v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

11. Podľa § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak exekučný titul bol zrušený.

12. Podľa § 61l ods. 3 veta prvá Exekučného poriadku, ak je tu dôvod na zastavenie exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky, inak návrh zamietne.

13. Podľa § 199c ods. 1 Exekučného poriadku, ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymożenie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa § 198 ods. 2 oprávnený. Ak ide o exekúciu na vymożenie pohľadávky na výživnom pre maloleté dieťa, platí trovy exekúcie zastavenej podľa § 61n ods. 1 písm. d) súd.

14. Súd prvej inštancie (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas (§ 242 CSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1 a 2 CSP), po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 CSP, § 243 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že je potrebné napadnuté uznesenie zmeniť tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia, keďže v rámci sťažnostného konania nastala skutočnosť zakladajúca dôvod pre zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku.

15. Súd prvej inštancie mal z obsahu súdneho spisu za preukázané, že predmetná exekúcia sa vedie na podklade uznesenia Mestského súdu Bratislava IV sp. zn. B2-14C/60/2020 - 635 zo dňa 15. 06. 2023, ktoré nadobudlo vykonateľnosť dňa 21. 06. 2023. V rámci sťažnosti povinný ako novú skutočnosť, ktorá nastala po lehote uvedenej v § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, namietal, že uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Co/25/2024 – 842 zo dňa 21. 02. 2024 malo dôjsť k zrušeniu exekučného titulu. Vzhľadom na uvedené, sťažnostný súd túto skutočnosť overil dopytom na Mestský súd Bratislava IV, ktorý dňa 25. 06. 2024 zaslal tunajšiemu súdu uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Co/25/2024 – 842 zo dňa 21. 02. 2024 vrátane doložky právoplatnosti, ktorým Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd rozhodol tak, že „späťvzatie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia p r i p ú š ť a, uznesenie Mestského súdu Bratislava IV, č.k. B2-14C/60/2020-635 zo dňa 15. júna 2023 z r u š u j e a konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia z a s t a v u j e.“ Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 20. 03. 2024.

16. V nadväznosti na vyššie uvedené sťažnostný súd nemohol inak než napadnuté uznesenie vyššej súdnej úradníčky sp. zn. 5Ek/1850/2023 zo dňa 29. 02. 2024 v celom rozsahu zmeniť a exekúciu v súlade s § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku zastaviť z dôvodu, že došlo k zrušeniu exekučného titulu.

17. Vzhľadom na zastavenie exekúcie, sťažnostný súd ďalej rozhodol o trovách exekúcie účastníkov konania a súdneho exekútora.

18. Podľa § 197 Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania, ktoré nie sú kryté paušálnymi výdavkami. Výška odmeny exekútora pri exekúcii na vymoženie práva na peňažné plnenie sa určí ako percento z vymoženého plnenia a nemôže presiahnuť výšku vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrada výdavkov o daň z pridanej hodnoty.

19. Podľa § 198 ods. 2 Exekučného poriadku, ak došlo k zastaveniu exekúcie, patrí exekútorovi náhrada výdavkov, ktorú znáša účastník konania povinný platiť trovy exekútora podľa tohto zákona. Ak exekútor pred zastavením exekúcie sčasti vymohol alebo prijal plnenie na uspokojenie vymáhaného nároku, patria mu aj trovy, ktoré si ponechal v súlade s § 60, a to v rozsahu, v akom prevyšujú náhradu výdavkov podľa prvej vety.

20. Podľa § 199 Exekučného poriadku, výšku odmeny exekútora, náhrady výdavkov, preddavku na trovy exekútora a spôsob ich určenia ustanoví ministerstvo všeobecne záväzným právnym predpisom.

21. Podľa § 199c ods. 1, prvá veta, Exekučného poriadku, ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa § 198 ods. 2 oprávnený.

22. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

23. Úvodom súd poukazuje na to, že právna úprava trov exekúcie je v Exekučnom poriadku v zásade komplexná, pričom CSP je možné aplikovať len na tie momenty exekučného konania, ktoré nie sú Exekučným poriadkom upravené. Exekučný poriadok v pozícii lex specialis vymedzuje okruh subjektov, o nákladoch ktorých možno uvažovať ako o trovách exekučného konania a následne jednotlivé zložky trov týchto subjektov vymedzuje Exekučný poriadok v § 195 až 199g taxatívnym spôsobom, spolu s pravidlami pre ich uplatnenie a (prípadnú) náhradu. Trovy exekútora platí v zásade povinný, a to buď v uspokojení pohľadávky vrátane trov exekútora povinným alebo vo vymožení pohľadávky vrátane trov exekútora exekútorom. Náhradou trov exekúcie súdneho exekútora však možno zaviazat' aj oprávneného, na základe procesného zavinenia, a to v prípadoch uvedených v § 199c ods. 1 Exekučného poriadku, ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie. V prípade náhrady trov

účastníkov exekučného konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, ktorým povinný vlastne iniciuje exekučný spor s oprávneným, pravidlá pre priznanie náhrady normuje § 199d Exekučného poriadku. Tu „osud“ náhrady trov oprávneného a povinného v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie závisí od meritórneho výsledku sporu, teda od toho, ako sa s konečnou platnosťou rozhodne o návrhu na zastavenie exekúcie. Inak povedané, povinnému vzniká nárok na náhradu trov v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie len v prípade, ak s týmto návrhom bol v konečnom dôsledku úspešný, t.j. len v prípade, keď návrh na zastavenie exekúcie rezultuje v uznesení exekučného súdu o zastavení exekúcie a za súčasného splnenia podmienky, že dôvod zastavenia možno pričítať oprávnenému tak, ako to vyplýva z citovaného § 199d ods. 2 Exekučného poriadku. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu je totiž úlohou exekučného súdu preskúmať, či oprávnený pri náležitej opatrnosti mohol predvídať dôvod zastavenia exekúcie. Náležitou opatnosťou rozumieme opatnosť spočívajúcu aj v tom, že oprávnený pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie, prípadne v priebehu exekúcie, mal k dispozícii poznatky, z ktorých sa dal takýto výsledok konania (zastavenie exekúcie) predvídať, a preto mohol pri náležitej opatrnosti predísť takýmto dôsledkom (napr. IV. ÚS 325/2010, II. ÚS 410/2010). Z rozhodovacej činnosti ústavného súdu tiež vyplýva, že oprávnenému môže byť uložená povinnosť znášať trovy exekúcie, ktoré vznikli povinnému v prípade, ak oprávnený iniciuje exekúciu v dôvere v rozhodnutie, ktoré vykazuje znaky právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, ale exekúcia musela byť zastavená po tom, ako sa preukázalo, že rozhodnutie nespĺňalo podmienky vykonateľného exekučného titulu. Rozhodnutie súdu, ktorým bola oprávnenému uložená povinnosť nahradiť trovy exekúcie povinnému, ale musí byť odôvodnené ústavne konformným spôsobom (m. m. I. ÚS 411/2012, IV. ÚS 138/2011, IV. ÚS 79/2011). Pokiaľ návrh povinného na zastavenie exekúcie bol zamietnutý, nárok na náhradu trov vzniká oprávnenému.

24. Premietnutím vyššie uvedeného na prejednávanú vec tak sťažnostný súd konštatuje, že zastavenie exekúcie v okolnostiach danej veci zavinila oprávnená. Oprávnená totiž podaním návrhu na vykonanie exekúcie na základe len vykonateľného exekučného titulu prevzala na seba procesné riziko, že exekučný titul môže byť v priebehu exekúcie zrušený, pretože disponovala vedomosťou o podaní odvolania proti exekučnému titulu, a teda mala si byť vedomá aj toho, že v prípade zrušenia exekučného titulu dôjde aj k zastaveniu exekúcie. Súčasne treba zdôrazniť i ďalšiu podstatnú skutočnosť, a to že k zrušeniu exekučného titulu došlo z dôvodu späťvzatia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo strany oprávnenej v priebehu odvolacieho konania. Zastavenie tejto exekúcie tak jednoznačne zapríčinila oprávnená, a preto povinnosťou nahradiť trovy exekúcie tak súdnemu exekútorovi ako i povinnému zaviazal súd práve oprávnenú. Zároveň, súd konštatuje, že v danej veci nezistil také skutočnosti hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by náhradu trov povinnému voči oprávnenej nepriznal.

25. Pokiaľ teda ide o trovy účastníkov konania (oprávnenej a povinného), súd s poukazom na § 199d v spojení s § 255 ods. 2 CSP rozhodol tak, že nárok na náhradu trov v súvislosti s podaným návrhom na zastavenie exekúcie priznal povinnému ako úspešnej strane, keďže v nadväznosti na ním podaný návrh na zastavenie exekúcie a sťažnosť došlo v konečnom dôsledku k zastaveniu exekúcie. Pokiaľ ide o ich výšku, súd povinnému priznal náhradu účelných, odôvodnených a preukázaných trov v sume 1.246,27 Eur spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby nasledovne:

1/ Prevzatie a príprava zastúpenia dňa 02. 11. 2023 - odmena 402,50 Eur (1x polovičný úkon právnej služby vychádzajúc z tarifnej hodnoty 192.059,29 Eur, čo predstavuje vymáhanú pohľadávku ako predmet exekučného sporu) + RP za rok 2023 v sume 12,52 Eur;

2/ Návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 10. 11. 2023 - odmena 402,50 Eur (1x polovičný úkon právnej služby vychádzajúc z tarifnej hodnoty 192.059,29 Eur, čo predstavuje vymáhanú pohľadávku ako predmet exekučného sporu) + RP za rok 2023 v sume 12,52 Eur;

3 Sťažnosť zo dňa 18. 03. 2024 - odmena 402,50 Eur + RP za rok 2024 v sume 13,73 Eur;

to všetko v zmysle § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. c) a ods. 5, § 16 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v platnom znení. Oprávnená je povinná nahradiť povinnému trovy exekúcie v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia k rukám právneho zástupcu povinného.

26. Pokiaľ ide o trovy súdneho exekútora, súd na ich náhradu zaviazal rovnako oprávnenú podľa § 199c ods. 1 Exekučného poriadku vzhľadom na to, že dôvod zastavenia exekúcie možno pričítať práve oprávnenej, ako už súd uviedol vyššie. Ohľadom výšky náhrady, súd vychádzal z § 198 ods. 2 Exekučného poriadku, v zmysle ktorého pri zastavení exekúcie patrí súdnemu exekútorovi len náhrada výdavkov. Z uvedených dôvodov a v súlade s vyúčtovaním súdneho exekútora, súd priznal súdnemu exekútorovi nárok na náhradu paušálnych výdavkov vo výške 30,-Eur s poukazom na § 22 v spojení s §

30b Vyhlášky MS SR č. 68/2017 Z.z., ktorú navýšil o DPH vo výške 6,-Eur (t.j. 20 % zo sumy 30,-Eur), keďže súdny exekútor je evidovaný v zozname daňových subjektov registrovaných pre daň z pridanej hodnoty zverejnenom Finančným riaditeľstvom Slovenskej republiky. Spolu tak náhrada trov exekúcie súdneho exekútora predstavuje sumu vo výške 36,-Eur, ktoré je oprávnená povinná nahradiť súdnemu exekútorovi v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (§